

قصه‌های بهرنگ

صد م بهرنگی

نشان

فهرست مطالب

۵	ادبیات کودکان
۹	ماهی سیاه کوچولو
۳۱	اولدوز و کلاگها
۸۸	اولدوز و عروسک سخنگو
۱۳۷	کچل کفتریاز
۱۵۷	پسرک لبوفروش
۱۶۵	سرگذشت دانه‌ی برف
۱۶۸	پیرزن و جوجهی طلایی اش
۱۷۳	دوگریه روی دیوار
۱۷۷	سرگذشت دومرول دیوانه‌سر
۱۹۴	اسانه‌ی محبت
۲۱۷	یک هلو و هزارهلو
۲۴۵	۲۴ ساعت در خواب و بیداری
۲۷۳	کوراوغلو و کچل حمزه
۳۲۸	تلخون
۳۵۳	بی‌نام
۳۶۳	عادت

ادبیات کودکان

پوست نارنج.....	۳۶۹
آدی و بودی.....	۳۷۸
بزریش سفید.....	۳۸۶
به دنبال فلک	۳۹۱
گرگ و گوسفند.....	۳۹۵
موش گرسنه	۳۹۷

دیگر وقت آن گذشته است که ادبیات کودکان را محدود کنیم به تبلیغ و تلقین نصایح خشک و بیبروبرگرد، نظافت دست و پا و بدن، اطاعت از پدر و مادر، حرف‌شنوی از بزرگان، سروصدان نکردن در حضور مهمان، سحرخیز باش تا کامراوا باشی، بخند تا دنیا به رویت بخندد، دستگیری از بینوایان به سبک و سیاق بنگاه‌های خیریه و مسائلی از این قبیل که نتیجه‌ی کلی و نهایی همه‌ی اینها بی‌خبر ماندن کودکان از مسائل بزرگ و حاد و حیاتی محیط زندگی است. چرا باید در حالی که برادر بزرگ دلش برای یک نفس آزاد و یک دم هوای تمیز لک زده، کودک را در پیله‌ای از «خوشبختی و شادی امید» بی‌اساس خفه کنیم؟ بچه را باید از عوامل امیدوارکننده‌ی الکی و سست‌بنیاد ناامید کرد و بعد امید دگرگونه‌ای بر پایه‌ی شناخت واقعیت‌های اجتماعی و مبارزه با آن‌ها را جای آن امید اولی گذاشت.

آیا کودک غیر از یادگرفتن نظافت و اطاعت از بزرگان و حرف‌شنوی از آموزگار (کدام آموزگار؟) و ادب (کدام ادب؟ ادبی که زورمندان و طبقه‌ی غالب و مرفه حامی و مبلغ آن است؟) چیز دیگری لازم ندارد؟ آیا نباید به کودک بگوییم که در مملکت تو هستند بچه‌هایی که رنگ گوشت و حتی پنیر را ماه به ماه و سال به سال نمی‌بینند؟ چرا که عده‌ی

قلیلی دلشان می‌خواهد همیشه «غاز سرخ شده در شراب» سر سفره‌شان باشد.

آیا نباید به کودک بگوییم که بیشتر از نصف مردم جهان گرسنه‌اند و چرا گرسنه شده‌اند و راه برانداختن گرسنگی چیست؟ آیا نباید درک علمی و درستی از تاریخ و تحول و تکامل اجتماعات انسانی به کودک بدهیم؟ چرا باید بچه‌های شسته و رفته و بی‌لکوپیس و بی‌سروصدا و مطیع تربیت کنیم؟ مگر قصد داریم بچه‌ها را بگذاریم پشت ویترین مغازه‌های لوکس خرازی‌فروشی‌های بالای شهر که چنین عروسک‌های شیکی از آن‌ها درست می‌کنیم؟

چرا می‌گوییم دروغگویی بد است؟ چرا می‌گوییم دزدی بد است؟ چرا می‌گوییم اطاعت از پدر و مادر پسندیده است؟ چرا نمی‌آییم ریشه‌های پیدایش و رواج و رشد دروغگویی و دزدی را برای بچه‌ها روشن کنیم؟

کودکان را می‌آموزیم که راستگو باشند در حالی که زمان، زمانی است که چشم راست به چشم چپ دروغ می‌گوید و برادر از برادر در شک است و اگر راست آن‌چه را در دل دارد بر زبان بیاورد، چه بسا که از بعضی از دردرسها رهایی نخواهد داشت.

آیا اطاعت از آموزگار و پدر و مادری نایاب و نفس‌پرست که هدف‌شان فقط راحت زیستن و هر چه بیش‌تر بی دردسر روزگار گذراندن و هر چه بیش‌تر پول درآوردن است، کار پسندیده‌ای است؟

چرا دستگیری از بینوایان را تبلیغ می‌کنیم و هرگز نمی‌گوییم که چگونه آن یکی «بینوا» شد و این یکی «توانگر» که سینه جلو دهد و سهم بسیار ناچیزی از ثروت خود را به آن ببابای بینوا بدهد و منت سرش بگذارد که آری من مردی خیر و نیکوکارم و همیشه از آدم‌های

بی‌چاره و بدینختی مثل تو دستگیری می‌کنم، البته این هم محضر رضای خداست والا تو خودت آدم نیستی.

اکنون زمان آن است که در ادبیات کودکان به دو نکته توجه کنیم و اصولاً این دورا اساس کار قرار دهیم.

نکته‌ی اول، ادبیات کودکان باید پلی باشد بین دنیای رنگین بیخبری و در رویا و خیال‌های شیرین کودکی و دنیای تاریک آگاه غرقه در واقعیت‌های تلخ و دردآور و سرخست محیط اجتماعی بزرگترها. کودک باید از این پل بگذرد و آگاهانه و مسلح و چراغ به دست به دنیای تاریک بزرگترها برسد. در این صورت است که بچه می‌تواند کمک و یار واقعی پدرش در زندگی باشد و عامل تغییردهنده‌ی مثبتی در اجتماع راکد و هردم فرورو نده.

بچه باید بداند که پدرش با چه مكافاتی لقمه‌نانی به دست می‌آورد و برادر بزرگش چه مظلوم‌وار دست و پامی زند و خفه می‌شود. آن یکی بچه هم باید بداند که پدرش از چه راه‌هایی به دوام این روز تاریک و این زمستان ساخته‌ی دست آدم‌ها کمک می‌کند. بچه‌ها را باید از «عوامل امیدوارکننده‌ی سست‌بنیاد» نامید کرد.

بچه‌ها باید بدانند که پدرانشان نیز در منجلاب اجتماع غریق دست‌وپازننده‌ای بیش نیستند و چنان‌که همه‌ی بچه‌ها به غلط می‌پندارند، پدرانشان راستی راستی هم از عهده‌ی همه‌کاری برنمی‌آیند و زورشان نهایت به زنانشان می‌رسد.

خلاصه‌ی کلام و نکته‌ی دوم، باید جهان‌بینی دقیقی به بچه داد، معیاری به او داد که بتواند مسائل گوناگون اخلاقی و اجتماعی را در شرایط و موقعیت‌های دگرگون‌شونده‌ی دائمی و گوناگون اجتماعی ارزیابی کند.